

[Leif Hermann]

steriet? Vi er fra SF's side enige med ministeren i den tankegang, der ligger til grund for bemærkningerne om forebyggelse af økologiske problemer; men når det angives, at der årligt skal investeres 150 mio. kr. på det samlede naturområde, må dette beløb vel sættes ind i den landbrugspolitiske sammenhæng nært knyttet til udviklingen i EF's landbrugspolitik og til strukturforandringerne i erhvervet – et emne, der, at »årtiers utilstrækkelige miljøindsats

Det havde vel også været på sin plads at udbyde de bemærkninger, ministeren så flot anbringer på redegørelsens forside, hvor det hedder, at »årtiers utilstrækkelig miljøindsats gradvis skal erstattes af integrationen af miljøbeskyttelsen i samfundslivet«. Ja, det er flot, og vi er enige i den betragtning, men hvordan, hvordan? Netop de tværgående overvejelser er jo ikke ministerens stærke side.

Det viser sig markant på luftforureningsområdet, hvor det stort set er blevet til en sammenkrivning af kendte forhold vedrørende SO₂ og NO_x, røgensning fra affaldsforbrændingsanlæg, US-normer for biler, reduktionsmål på ca. 50 pct. for CFC, osv. Hvor er koblingen til energi- og trafikområdet? Kommer energiministerens handlinger med en handlingsplan for nedbringelse af energiforbruget i form af en ny, alternativ energiplan? Kommer trafik- og kommunikationsministeren, som han hedder i dag, med en plan for udviklingen af den kollektive trafik, så byernes luftforurening formindskes på forebyggende facon? Det var vel det, der var meningen.

Afslutningsvis skal det siges om redegørelsen, at dens positive elementer befinder sig på et overordentlig generaliserende niveau samt i investeringsoversigten, hvoraf det fremgår, at genbrug og renere teknologi alene i investeringsperioden får tildelt 1,2 mia. kr. Det er en flot opprioritering af renere teknologi og genanvendelse. Når dertil lægges, at affaldsbehandlingen får ikke mindre end 1,4 mia. kr., er det helt fint, hvis det da ikke skal gå til investering i nye forbrændingsanlæg. Ministeren havde såmænd næsten kunnet nøjes med at fortælle os disse positive ting, så ville vi have været ganske fornøjede.

Nu venter vi så på, at miljøministeren og industriministerens sætter sig hen og lægger et program for udviklingen af renere teknologi med muligheder for den systemeksport, som hr.

Ahlmann-Ohlsen har talt om. Udviklingskontrakter er overskriften på denne politik. Det har vi nemlig ikke set noget til, selv om der i øvrigt foreligger et godt forlæg fra Miljøstyrelsen.

De knubbede ord om denne redegørelse er ikke et udtryk for, at SF afviser behovet for planlægning og prioritering – tværtimod. Vi er som sagt temmelig optaget af denne tankegang. Men er man ikke nødt til at tage udgangspunkt i de miljøproblemer, vi har? Er man ikke også nødt til at have et mere langsigtet perspektiv end bare seks år og herefter på grundlag af en analyse af de problemer, vi ser i perspektivet, opstille programmer for de konkrete handlinger, der skal iværksættes af Folketinget, kommunalbestyrelserne og ikke mindst borgerne, og så sætte tal på? Det tror vi.

Netop dette udgangspunkt, de erkendte natur- og miljøproblemer og at vurdere deres alvor i forhold til mennesker og dyre- og planteliv, er vigtigt – hvis jeg må citere fra den radikale pressemeddelelse fra april måned. Men så er det vel også det, der skal ske.

Problemerne alvor er både et fremtidigt spørgsmål og et overordentlig aktuelt anliggende. Vi står i dag med ganske betydelige miljøproblemer, som Folketinget dels har været i gang med at løse, dels skulle i gang med at se på på grundlag af ministerens lovprogram.

Affaldsproblemet er ifølge prioriteringsplanen opprioriteret væsentligt, men det lader ministeren ligge rent lovgivningsmæssigt. Hvorfor det? Hvordan ser det ud med fremskyndelse af oprydningen i kemikalielossepladserne, som i 1985 interesserede den daværende radikale miljøordfører i en sådan grad, at Folketinget på hendes foranledning vedtog straks at forstærke indsatsen på affaldsområdet, herunder genbrug og kemikaliaffaldsdepoter? Hvordan harmonerer det med udskydelsen af revisionen af kemikaliaffaldsdepotloven?

Ja, man kunne være så kættersk at spørge ministeren, hvorfor naturfredningslovændringerne ikke skal igennem denne gang. Forebyggende miljøforanstaltninger på naturområdet, varieret natur samt et rigt dyre- og planteliv er vel ret besat det, der skulle sikres gennem den forstærkede beskyttelse af bl.a. småbiotoperne, som de lovændringer, der blev lagt op til med regeringens forslag af 18. februar 1988, indeholdt.